

Sygn. akt V GC 634/20 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2020 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Bartosz Łopalewski
Protokolant:	sekr. sąd. Elżbieta Fałowska

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2020 roku w Nowym Sączu

na rozprawie

w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych

sprawy z powództwa (...) spółki z o.o. w M.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od strony powodowej (...) spółki z o.o. w M. na rzecz strony pozwanej (...) S.A. w W. kwotę 287,00 zł (dwieście osiemdziesiąt siedem złotych) wraz z odsetkami ustawowymi naliczanymi od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt V GC 634/20 upr

UZASADNIENIE WYROKU

Stan faktyczny

23 września 2019 roku doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzony został pojazd o numerze rejestracyjnym (...) należący do Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. w S..

(niesporne)

Strona pozwana ubezpieczała poszkodowaną spółkę ubezpieczeniem typu AC.

(niesporne)

Umowa ubezpieczenia przewidywała ubezpieczenie od wszystkich ryzyk, do wartości netto pojazdu powiększonej o 50 procent podatku VAT w wariantcie serwisowym.

Dowód: polisa (k. 14)

6 listopada 2019 roku strona powodowa na zlecenie poszkodowanego przeprowadziła naprawę. Wynagrodzenie umówiono na 4.472,13 zł netto. Elementem tak ustalonego wynagrodzenia było wynagrodzenie za robociznę w stawce 270,60 zł brutto za godzinę.

(niesporne)

Następnego dnia strona powodowa zawarła z poszkodowaną spółką umowę przelewu wierzytelności odszkodowawczej.

Dowód: umowa (k. 15)

Strona pozwana wypłaciła odszkodowanie w kwocie 3.919,01 zł netto oraz 450,68 zł tytułem połowy podatku VAT.

(niesporne)

26 stycznia 2020 roku doszło do kolizji w wyniku której uszkodzony został pojazd M. G. i S. G..

(niesporne)

Strona pozwana ubezpieczała poszkodowanych ubezpieczeniem typu AC.

(niesporne)

Umowa ubezpieczenia przewidywała ubezpieczenie od wszystkich ryzyk, do wartości brutto pojazdu w wariantcie serwisowym.

Dowód: polisa (k. 23)

27 stycznia 2020 roku strona powodowa zawarła z poszkodowanymi umowy przelewu wierzytelności odszkodowawczych.

Dowód: umowy (k. 24-25)

5 lutego 2020 roku strona powodowa na zlecenie poszkodowanego przeprowadziła naprawę. Wynagrodzenie umówiono na 4.576,60 zł netto. Elementem tak ustalonego wynagrodzenia było wynagrodzenie za robociznę w stawce 270,60 zł brutto za godzinę.

(niesporne)

Strona pozwana wypłaciła odszkodowanie w kwocie 4.232,20 zł brutto.

(niesporne)

Ocena dowodów

I.

Strona powodowa dochodziła wierzytelności odszkodowawczych, wykazując szkodę wystawionymi przez siebie samą fakturami. Faktury zostały w większości zaakceptowane przez stronę pozwaną. Faktura dotycząca naprawy pojazdu (...) sp. z o.o. w S. (k. 16) została zakwestionowana (k. 21) wyłącznie w zakresie:

a) wynagrodzenia za robociznę w kwocie 220 zł netto czyli 270,60 zł brutto za godzinę;

b) tzw. normaliów.

Faktura dotycząca naprawy pojazdu M. G. i S. G. (k. 31) została zakwestionowana wyłącznie w zakresie, w jakim naliczono wynagrodzenie za robociznę w kwocie 220 zł netto, czyli 270,60 zł brutto za godzinę.

II.

W sprawie niniejszej zastosowanie znajdowały przepisy kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu nowym, w tym przepisy art. 505¹ do art. 515¹⁴ k.p.c. regulujące postępowanie uproszczone. Sprawa dotyczyła bowiem roszczenia o świadczenie, którego wartość nie przekraczała dwudziestu tysięcy złotych.

Zgodnie z art. 505⁷ § 1 k.p.c. w sprawach toczących się w postępowaniu uproszczonym od uznania sądu zależy powzięcie samodzielnej oceny opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy albo zasięgnięcie opinii biegłego. W niniejszej sprawie Sąd doszedł do przekonania o braku zasadności sięgania po opinię biegłego. Na taką ocenę wpływ miało to, że:

a) sprawę cechowała niska wartość przedmiotu sporu (koszt opinii biegłego być może nie przewyższyłby wartości przedmiotu sporu ale prawdopodobnie były tej wartości bliski);

b) sprawa dotyczyła zagadnienia klarownie określonego w ogólnych warunkach ubezpieczenia (§ 17 ust. 3 ppkt 2 lit „a”), to jest tego, jaka jest średnia cena usług stosowanych przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę działające na terenie województwa;

c) wykazanie cen faktycznie stosowanych przez warsztaty porównywalne było możliwe przez sięgnięcie do dowodów innych niż dowód z opinii biegłego, np. poprzez przedstawienie Sądowi cenników takich warsztatów, a nawet pisemnych informacji od serwisów należących do tej samej marki lub serwisów tego samego koncernu (jest wiedzą powszechną, że marka A. należy do jednej grupy kapitałowej wraz z markami S., S., V.). Wyliczenie średniej byłoby prostą czynnością arytmetyczną.

O zamiarze pominięcia wniosku o dowód z opinii biegłego strona powodowa została powiadomiona z wyprzedzeniem (k. 68, 70). Mimo to strona powodowa nie podjęła ciężaru dla wykazania, iż kwota 270,60 zł brutto za godzinę stanowiła średnią cenę usług stosowanych przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę działające na terenie województwa.¹

Ocena prawna

I.

Dochodzone w niniejszej sprawie roszczenia były roszczeniami z umowy ubezpieczenia majątkowego. Przepisy regulujące ten typ roszczenia (art. 821 k.c. i następne) nie przerzucają na stronę pozwaną ciężaru dowodu. To powód wykazać musi, iż zgłoszone żądanie odpowiada umowie ubezpieczenia (w tym przypadku postanowieniom ogólnych warunków ubezpieczenia, które wskazują w jakim zakresie strona pozwana zobowiązała się zrekompensować szkodę). Zaciągnięcie przez poszkodowanego zobowiązania do zapłaty wynagrodzenia za naprawę pojazdu, uczynione równoległe do zaspokojenia tego zobowiązania cesją praw do odszkodowania, nie stanowi dowodu rynkowości tego zobowiązania. Tym bardziej nie stanowi dowodu, że umówiona zapłata jest równa zobowiązaniu, jakie spoczywa na zakładzie ubezpieczeń.

II.

Strona pozwana zakwestionowała w sprzeczności adekwatność wydatku do postanowień ogólnych warunków ubezpieczenia, wskazując konkretne postanowienie ogólnych warunków ubezpieczenia. Strona powodowa nie sprostowała ciężarowi dowodu w sposób właściwy dla postępowania uproszczonego (o czym szerzej w pkt III oceny dowodów), stąd roszczenie pozwu nie mogło być uznane za istniejące (art. 6 k.c.).

Koszty procesu

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c.

Na koszty procesu poniesione przez stronę pozwaną złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego (270 zł) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).

1 Podobnie, strona powodowa nie podjęła żadnej próby wyjaśnienia, co konkretnie zastosowała do naprawy pojazdu a zafakturowała na fakturze nr (...) jako „normalia”, mimo że strona pozwana podniosła, iż do naprawy zastosowane zostały oryginalne produkty zawierające własne zestawy montażowe (k. 21/2). Niepodjęcie przez stronę pozwaną ciężaru przytoczenia twierdzeń faktach w tym zakresie wykluczało prowadzenie postępowania dowodowego.